

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.329/2014/5.szám

A Kúria a Petrovics Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Petrovics Erika ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Kormányhivatala Egészségbiztosítási Pénztári Szakigazgatási Szerve alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 35.M.4240/2013. szám alatt indított és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. február 19-én kelt 35.M.4240/2013/7. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 35.M.4240/2013/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes egyéni vállalkozói tevékenységét 2012. december 31. napjától szünetelteti és 2013. január 1. napjától az E. Kft.-vel áll társas vállalkozói jogviszonyban. A felperes 2013. január 2. napjától 2013. február 24. napjáig keresőképtelen állományban volt.

Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár másodfokú határozatával az alperes elsőfokú határozatát, melyben a felperes 2013. január 3. napjától 2013. február 24. napjáig szóló táppénz iránti kérelmét elutasította, helybenhagyta. Határozatát a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 5. § (1) bekezdése, 8. §-a, 10. § (1)-(2) bekezdése, a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 2. § (2) bekezdése, 43. § (1)-(2) bekezdése, 45. § (1) bekezdése, 46. § (1), (3), (5) bekezdése és az egyéni vállalkozóról és egyéni cégekről szóló 2009. évi CXV. törvény (a továbbiakban: Evtv.) 18. § (1) bekezdése rendelkezéseire alapította.

A felperes kereseti kérelmében elsődlegesen a közigazgatási határozat megváltoztatását és a táppénz összegének megállapítását, másodlagosan a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését kérte. A felperes előadta, hogy 1991. október 3-tól 2012. december 31-ig egyéni vállalkozóként folyamatosan biztosítási jogviszonyban állt, amely alapján táppénzre jogosultságot szerzett, és a biztosítási jogviszonya folyamatos a 2013. január 1. napjától létesített társas vállalkozói jogviszonyában is. A felperes álláspontja szerint, ha az egyéni vállalkozói tevékenységének szüneteltetése alatt szünetel a biztosítása, akkor nincs egyidejűleg kettős jogviszonya, ha pedig mégis kettős jogviszonya van, akkor az egyéni vállalkozásában is jogosult táppénzre. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy a keresőképtelenség kezdő napján, azaz 2013. január 2. napján a felperes több egyidejűleg fennálló jogviszonyban állt, egyéni vállalkozó és társas vállalkozás tagja is volt, ezért a keresőképtelenségét és a táppénzre való jogosultságát, azok időtartamát, az ellátás mértékét, illetőleg összegét mindegyik jogviszonyban külön-külön kellett megállapítani.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. A munkaügyi bíróság hivatkozott az Ebtv. 43. § (2) bekezdés rendelkezésére, melynek körében vizsgálta, hogy a felperes esetében fennállt-e egyidejűleg a több biztosítási jogviszony. A bíróság kiemelte, hogy a biztosítás és a biztosítási jogviszony külön vizsgálendő. Az ítéleti érvelés szerint a felperes egyéni vállalkozói jogviszonya szünetelt, mely szünetelés időtartama alatt biztosítási jogviszonyában járulékfizetési kötelezettség nem terhelte [Tbj. 29. § (4) bekezdés], ebből kifolyólag a felperest táppénz kizárólag a társas vállalkozói

jogviszonyában illette meg. A bíróság megállapította, hogy a felperes társas vállalkozói jogviszonya a keresőképtelenség időpontjában egy napja állt fenn, ezért táppénz is csak egy napra illette meg [Ebtv. 2. § (2) bekezdés, 46. §].

A munkaügyi bíróság az Ebtv. hivatkozott rendelkezéseiből levezetve megállapította, hogy akár egymást követő, akár egymás melletti biztosítási jogviszonyok állnak fenn, mindegyikben külön-külön áll fenn a járulékfizetési kötelezettség, így ehhez igazodóan mindegyik jogviszonyban külön-külön vizsgálendő az igénybe vett ellátás, így a társadalombiztosítási szervek határozatai jogszerűek.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és új - a kereseti kérelmének megfelelő - határozat meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérve. A felperes álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Tbj. 8. §-a, 10. § (1) bekezdése, 29. § (3) bekezdése, az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése, 43. § (1) és (2) bekezdése és a 48. § (2) bekezdése rendelkezését. A felperes felülvizsgálati érvelése szerint az egyéni vállalkozói tevékenység szüneteltetése alatt szünetel a biztosítási jogviszony, így nem áll fenn egyidejűleg a két biztosítási jogviszony, ezért az Ebtv. 43. § (2) bekezdés reá nem alkalmazható. Hivatkozott a felperes arra, hogy ha fennállna egyidejűleg a két jogviszonya, akkor az egyéni vállalkozói jogviszonyából is jogosult lenne táppénzre, azonban nem vitatottan egyéni vállalkozói tevékenységének szüneteltetése alatt járulékot nem fizetett, így egyéni vállalkozóként pénzbeli ellátásra sem jogosult. Biztosítása alapján az jogosult ellátásra, aki járulékot fizetett, folyamatos jövedelme, keresete van, amely a keresőképtelensége esetére kieső jövedelemként jelenik meg. A felperes álláspontja szerint az alperes tévesen utasította el táppénz igényét az Ebtv. 43. § (2) bekezdése alapján, és az Ebtv. 48. § (2) bekezdés helyes alkalmazásával részére 2013. január 2-től 2013. február 24-ig kellett volna a táppénzt megállapítani az egyéni vállalkozói tevékenységére fizetett egészségbiztosítási járulék alapjául szolgáló összeg figyelembevételével, mivel a biztosítási jogviszonya folyamatos volt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte arra tekintettel, hogy az egyéni vállalkozói tevékenység szüneteltetése nem azonos annak megszüntetésével, tehát az egyéni vállalkozói jogviszony szüneteltetése esetén egyidejűleg fennáll a két jogviszony, ezért az Ebtv. 43. § (2) bekezdését alkalmazni kell. A felperest a társas vállalkozói biztosítási jogviszonya vonatkozásában járulékfizetési kötelezettség csupán egy napra terhelte, ezért az ellátásra is e jogviszonya vonatkozásában egy napra jogosult. Az egyéni

vállalkozói biztosítási jogviszony alatti járulékfizetési kötelezettség nem jogosítja a felperest a társas vállalkozói biztosítási jogviszonya vonatkozásában ellátásra.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.

A táppénzre jogosultság alapvető feltétele a beteg fennálló biztosítási jogviszonya, tekintettel arra, hogy a táppénz annak jár, aki a biztosítása fennállása alatt válik keresőképtelenné. Táppénzre kizárólag a biztosítottak jogosultak.

A biztosított és a biztosítási jogviszony különböző fogalmak.

Az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozó biztosított. Az egyéni vállalkozó biztosítási kötelezettsége (jogviszonya) az egyéni vállalkozói nyilvántartásba való bejegyzés napjától az abból való törlés napjáig tart.

Szünetel az egyéni vállalkozó biztosítása az egyéni vállalkozói tevékenysége szüneteltetése idejére. Az egyéni vállalkozói biztosítás szüneteltetése azonban - a fentebb kifejtettekre tekintettel - nem jelenti az egyéni vállalkozói jogviszony megszüntetését.

A felperes egyéni vállalkozói jogviszonya tehát fennállt, az egyéni vállalkozói biztosítás (egyéni vállalkozói tevékenysége) szüneteltetésének időtartama alatt is. A biztosítási jogviszony fennállására nem volt kihatással, hogy a felperes egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltette. Önmagában a vállalkozói igazolvány birtoklása alapján is fennállt a biztosítási jogviszonya.

Helyesen állapította meg a munkaügyi bíróság, hogy a felperes egyéni vállalkozói jogviszonya és társas vállalkozói jogviszonya egyidejűleg fennállt, így a felperes táppénz igényét az Ebtv. 43. § (2) bekezdés rendelkezései alapján kellett elbírálni, azaz a táppénzfolyósítás időtartamát és a táppénz összegét jogviszonyonként kellett megállapítani. Mivel a felperes csak 2013. január 1-jén volt köteles a társas vállalkozói biztosítási jogviszonyában pénzbeli egészségbiztosítási járulék megfizetésére, így arányosan egy napra illetve meg táppénz.

Mindezek alapján a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségének viselésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét - az Ebtv. 75/A. §-a alapján a magyar állam viseli.

Budapest, 2015. február 2.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő